

HÖGSTA DOMSTOLENS BESLUT

Mål nr

meddelat i Stockholm den 20 mars 2003

Ö 1391-02

ÖMSOM KLAGANDE OCH MOTPART

1. Riksåklagaren
2. S. J.

SAKEN

Tillstånd till prövning i hovrätten av mål om olovlig körning

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Hovrätten över Skåne och Blekinge, avd. 2, beslut den 26 februari 2002 i mål B 2581-01

Hovrättens beslut

se Bilaga

HÖGSTA DOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta domstolen avvisar S. J. överklagande.

Högsta domstolen avslår Riksåklagarens överklagande.

YRKANDEN I HÖGSTA DOMSTOLEN

Riksåklagaren har yrkat att Högsta domstolen meddelar tillstånd till målets prövning i hovrätten.

S. J. får anses ha överklagat hovrättens beslut.

SKÄL

Genom tingsrättens dom har åtalet mot S. J. ogillats. Hovrättens beslut att inte meddela prövningstillstånd har inte gått S. J. emot. Hans överklagande skall därför avvisas.

Till stöd för åtalet mot S. J. för olovlig körning åberopade åklagaren vid tingsrätten som bevisning den tilltalades egna uppgifter och utdrag ur körkortsregistret. Sedan tingsrätten i sin dom ogillat åtalet bl.a. med hänvisning till rättsfallet NJA 1986 s. 392, överklagade åklagaren domen med angivande av samma bevisning som i tingsrätten.

Riksåklagaren har i Högsta domstolen åberopat dels att det finns anledning att ändra tingsrättens domslut, dels att det är av vikt för rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt.

Mot bakgrund av det rättsfall som tingsrätten angett och även NJA 1987 B 13 och 1993 s. 157 kan det inte anses att det föreligger någon ovisshet beträffande frågan hur uppsåtskravet skall tillämpas när det gäller olovlig körning. Att det enligt vad Riksåklagaren har anfört har förekommit att tingsrätter har kommit

till olika resultat i frågor av likartat slag får antas sammanhånga med de bedömningar som har gjorts av den bevisning som har åberopats i målen. Förevarande mål kan inte antas ge underlag för några principiella ställningstaganden i sådana bevisbedömningsfrågor. Inte heller kan det på föreliggande material anses att det förekommer skäl till ändring i det slut som tingsrätten har kommit till vid sin prövning av målet.

Eftersom tillstånd till målets prövning i hovrätten inte kan anses motiverat enligt vare sig punkt 1 eller 2 i 49 kap. 14 § rättegångsbalken, skall Riksåklagarens överklagande lämnas utan bifall.

I avgörandet har deltagit: justitieråden Lars K Beckman, Munck, Regner, Lindeblad (referent) och Calissendorff
Föredragande revisionssekreterare: Backelin